

תפ (אילת) 1994-05-23 - מדינת ישראל נ' פרננדו ארמבורו

בית משפט השלום באילת

ת"פ 1994-05-23 מדינת ישראל נ' ארמבורו

לפני כבוד השופט גיל אדלמן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

נגד

הנאשם

פרננדו ארמבורו
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד אלקיס

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, פרננדו אבל ארמבורו (להלן: הנאשם), הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.2.2021 בשעה 21:00 לערך, הגיע הנאשם לבית החולים יוספטל באילת לשם קבלת טיפול רפואי. אל הנאשם ניגש שלום שגב, אח בחדר מיון (להלן: האח) על מנת לטפל בו. הנאשם, שלא היה מרוצה מהטיפול הרפואי שקיבל, הדף חוצץ פלסטיק גדול שהפריד בין הקהל לבין הצוות הרפואי, החוצץ נשבר ויצא ממקומו. כתוצאה משבירת החוצץ, נחתך האח באמת ידו הימנית מהשברים. כתב האישום מוסיף ומתאר כי הנאשם אמר לאח: "מי אתם שתחליטו מה לעשות איתי?" והוסיף: "אני אראה לכם מה זה!". בהמשך, יצא הנאשם מחדר המיון בעוד מאבטח בית החולים מנסה לעכב אותו עד הגעת המשטרה. הנאשם לא נשמע להוראותיו של המאבטח, השתולל וצעק.

2. בדיון שהתקיים ביום 8.10.2024 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות כמפורט לעיל; הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש, והצדדים יטענו באופן פתוח.

3. בדיון ביום 15.7.2025 טענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. התסקיר שהוגש ביום 23.3.2025, סקר את רקעו האישי והמשפחתי המורכב של הנאשם, התסקיר פרט צריכה אינטנסיבית של סמים בעברו של הנאשם, מגיל צעיר מאד, וכן את העובדה שמשנות נערותו המוקדמת ניהל אורח חיים עברייני ואף ריצה עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות מגוונות. עוד צוין כי הנאשם סובל כיום מבעיות בריאותיות וצורך קנביס ברישיון. ביחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם נטל אחריות על ביצוען וכיום, מזה כשנתיים, עורך מאמצים לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי.

שירות המבחן ציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, וכן את העובדה כי מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים (אם כי המאשימה בטיעוניה סייגה נתון זה).

בנסיבות אלה, בא שירות המבחן בהמלצה לענישה חינוכית שיקומית בדמות של"צ בהיקף של 140 שעות בצד הטלת ענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

5. לשיטת התביעה, מתחם הענישה הראוי במקרה דנא נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני בגדרי המתחם לו עתרה. התביעה נימקה עתירתה בנסיבות ביצוע העבירה, לרבות בעובדה כי הנאשם נהג באלימות כלפי צוות רפואי, רק בשל העובדה כי לא היה מרוצה מהטיפול שקיבל.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום, שהם זכותו של אדם לשלמות גופו, שלווה נפשו והרגשת ביטחון במקום עבודתו. ביחס לחלוף הזמן מאז האירועים, טענה המאשימה כי נתון זה לא עומד לזכותו של הנאשם "להפך, הנאשם הוא זה שסרב לאת ההליך ודחה אותו שוב ושוב".

אשר למיקום העונש בגדרי מתחם העונש ההולם טענה התביעה כי הנאשם הורשע בעברו בעבירות אלימות וסמים, ואף נדון בעברו לעונשי מאסר בפועל. המאשימה ציינה כי הנאשם לא היה מעוניין להשתלב בטיפול באלימות, על אף המלצת שירות המבחן. המאשימה הוסיפה: "אני טוענת שבכל מה שקשור לאלימות לא נעשה שיקום". עוד הדגישה, כי המלצת שירות המבחן מאירה בפני בית המשפט רק את שיקול השיקום, בעוד שעל בית המשפט לאזן בין מכלול שיקולים, לרבות שיקול הרתעת היחיד והרבים מנקיטה באלימות כלפי אנשי הצוות הרפואי.

המאשימה ביקשה להשית רכיבי ענישה נוספים הכוללים עונשי מאסר מותנים בעבירות אלימות,

פיצוי המתלונן, והתחייבות להימנע מעבירה.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית, וכן הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (סומן ת/1).

6. ההגנה בטיעוניה ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה הראוי במקרה דנא נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות; עוד ביקשה להדגיש את חלוף הזמן המשמעותי מאז האירועים ועד להגשת כתב האישום נגד הנאשם. בא כח הנאשם טען כי בשונה מהאירועים אליה הפנתה המאשימה בפסיקה אותה הגישה, במקרה דנא לא הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור ואיומים, אלא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - זאת בין היתר בשל קושי משפטי.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע ללא תכנון מוקדם וללא כוונה, המתלונן נפצע כתוצאה משבירת לוח הפלסטיק על ידי הנאשם, אך אין המדובר באלימות שהופנתה ישירות כלפיו. הסנגור הפנה לעובדה כי לולא היה לנאשם עבר פלילי, יתכן ותיק זה היה מסתיים בהסדר מותנה או מועבר לבית משפט קהילתי.

הסנגור הדגיש כי הנאשם עבר מסכת חיים קשה, אך כיום הוא משולב בעבודה, לא פתח תיקים נוספים ומתמיד באורח חיים נורמטיבי. משכך עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה בצד צו של"צ.

הסניגור הגיש דוחות סוציאליים, תלושי שכר ורשימת תיקים פתוחים של הנאשם ברשות האכיפה והגבייה.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר: "רציתי לבקש סליחה על המעשים שלי. אני רוצה להביע חרטה. אני נמצא במקום אחר היום, פעם הייתי מאד בעייתי, לא היה לי את הילד שלי לידי, הוא נולד באוקראינה, לפני שנתיים הבאתי אותו, הוא תיכף בן 5. התחנתתי, מנסה לעלות על מסלול טוב בחיים, מנסה לעשות דברים שעושים לי טוב. מבקש הזדמנות ממך. מבקש עזרה עם התשלומים שיש לי. לא יכול לעבוד יותר ממה שאני עובד כבר היום. עברתי 3 ניתוחים. מבטיח שלא אעבור עוד פעם את העבירה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם השמירה על שלמות גופו, שלווה נפשו וביטחונו האישי

של אדם במקום עבודתו כמו גם הגנה על מוסדות ציבוריים והבטחת תפקודם התקין של עובדי הציבור ובפרט הצוות הרפואי האמון על בריאות הציבור, וכן שמירה על רכוש הציבור.

8. לא מעט נאמר בפסיקה, ובכלל זה בפסיקתו של בית המשפט העליון, אודות הצורך למגר את תופעת האלימות הפושטת בחברה. יש להוקיע את הדרך לפתרון סכסוכים באמצעים אלימים, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה המעבירה מסר חד משמעי לכל מי ששוקל לפעול בדרך אלימה ופוגענית. ביחס לפגיעה באנשי צוות רפואי ראו ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.2020):

"בענייננו חומרתן של העבירות אשר ביצע המערער מקבלת משנה תוקף אף נוכח העובדה כי האלימות והאיומים המתוארים לעיל הופנו כלפי צוות רפואי - רופא ואח - בעת מילוי תפקידם. בהקשר זה, ראוי לציין כי אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחשו כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה".

9. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים: מדובר באירוע בו הקים הנאשם מהומה בבית חולים, תוך שהוא מזיק לרכוש - שובר חוצץ פלסטיק גדול, שהפריד בין החולים לבין הצוות הרפואי. כל זאת על רקע העובדה כי "לא היה מרוצה מהטיפול הרפואי שקיבל". כתוצאה משבירת החוצץ, נחתך המתלונן, אח בצוות רפואי, בידו. הנאשם המשיך במעשיו, הפנה מלל מאיים כלפי האח, וסרב להירגע גם כאשר מאבטח בית החולים נקרא למקום. אמנם מעשיו של הנאשם אינם ברף חומרה גבוהה, והחבלות שנגרמו לאח אינן קשות; עם זאת, בנסיבות שבהן השתולל הנאשם בשטח בית החולים, תוך פגיעה בעבודת הצוות הרפואי, ואף גרימת חבלה לאח רפואי ולרכוש במקום, הרי שיש להעביר מסר ברור כי מי שמתנהג באופן האמור - לא יוכל לצאת פטור בלא ענישה ממשית.

10. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע, כבקשת ההגנה, כי תחתית מתחם העונש ההולם היא מאסר הצופה פני עתיד, אלא מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

11. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית; חלק מהפסיקה אותה הגישה המאשימה כללה אירועים של אלימות חמורה באופן משמעותי מהמקרה שבפנינו כלפי אנשי צוות רפואי. ראיתי להתייחס לחלק מפסקי הדין, הרלוונטיים למקרה דנא, ולפסיקה נוספת.

§ עפ"ג (מחוזי ת"א) 37590-02-20 מדינת ישראל נ' מוסמן (17.9.2020) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשה של המשיבה אשר הורשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שתקפה רופאה בחדר מיון, יחד עם אימה, עת שסברו כי קרובת משפחתן נפטרה. הנאשמת הכתה את הרופאה במכות אגרופ בגופה, גבה וכתפה ושרטה אותה בידה הימנית וגרמה לה חבלות מרובות. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר, ועל הנאשמת הוטל מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננות והתחייבות להימנע מעבירה בסך 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם הראוי נע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיבה מאסר בפועל לתקופה של

4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוננת. רכיב ההתחייבות נותר על כנו.

§ במסגרת ת"פ (מחוזי ב"ש) 22375-03-20 מדינת ישראל נ' אלאטרש ואח' (30.5.2021) הורשעו הנאשמים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות בכך שקיללו את המתלוננים ונצמדו לרכבם ולאחר מכן, השליכו אבנים לעבר המתלונן ובנו, למתלונן נגרמו חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. הצדדים הציגו הסדר טווח במסגרתו המאשימה תטען למספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט נתן משקל לחלוף הזמן מאז נעברה העבירה (5 שנים) וכך שלא נפתחו נגד הנאשמים תיקים נוספים, וכן העובדה שהוגש כתב אישום כנגד אחרים (קטינים) שהצטרפו למעשיהם אל הנאשמים וענינם הסתיים באי הרשעה. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשמים והשית עליהם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, התחייבות להימנע מעבירה בסך 10,000 ₪, ופיצוי של 7,500 ₪ מכל אחד מהם לטובת המתלונן.

§ במסגרת רע"פ 7398/15 רחמינוב נ' מדינת ישראל הורשע המבקש בעבירה של תקיפת עובד ציבור בתפקיד והיזק לרכוש במזיד בכך שאגב ויכוח, השליך הנאשם על ראשה של עובדת בלשכת התעסוקה, עציץ מפלסטיק וכתוצאה מכך אף נשבר אותו עציץ. נקבע מתחם ענישה הנע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בית משפט העליון קבע כי העבירות שביצע המבקש כוונו כלפי עובדת ציבור וכבר נאמר כי: "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי שם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם... (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010))", ודחה את בקשתו.

§ במסגרת עפ"ג 1302-01-21 מדינת ישראל נ' זיאן (15.7.2021) הורשע משיב אשר תקף מנהל מחלקה לרפואה דחופה, אחז בחולצתו והיכה בו מכות אגרופ בפניו ובצווארו, תקף רופא נוסף שנכנס לסייע במכות אגרופ בפניו ושרט אותו בפניו, לרופא נגרמו שפשופים שטחיים וסימני חבלה בפניו ולמנהל המחלקה נגרמו סימני חבלה בפניו ובבית החזה, דהיינו חבלות של ממש; במקרה זה נקבע בבית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על המשיב הושת מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש באופן חלקי, והשית על המשיב, אשר סובל ממצב רפואי מורכב, צו של"צ בהיקף של 200 שעות בנוסף על רכיבי גזר הדין שנקבעו בבית המשפט קמא.

§ במסגרת ת"פ (ב"ש) 47275-03-22 מדינת ישראל נ' נחמיאס (24.6.2024) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שתקף את המתלונן עת שעבד בבית מרקחת. הנאשם דחף מסך מחשב בעמדה בה עמד המתלונן, הכה בו בפניו באמצעות ידיו והפיל את משקפי הקריאה שלו וגרם למתלונן המטומה באפו. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. על הנאשם, הושתו 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן (ערעור שהגיש הנאשם נמחק).

§ במסגרת ת"פ (רח"י) 45635-11-17 **מדינת ישראל נ' איסוי** (15.7.2019) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של התפרעות במקום ציבורי בכך שלא קיבל את מבוקשו במרפאה, החל לקלל את המנהלת האדמיניסטרטיבית, העיף את המחשב שהיה על השולחן, דחף דלת לכיוונו של מנהל המרפאה, ובעט ברגלו כך שנגרמה לו המטומה ברגלו הימנית. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו מאסר בפועל למשך 3 חודשים ויום, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

12. אשר על כן אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין מספר חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנות מוקדמת תוך חסכון בזמן שיפוטי. מעבר לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הרי שכפועל יוצא מכך חסך מהמתלונן את הצורך להעיד בבית המשפט, ולשחזר את האירועים.

14. לנאשם עבר פלילי, הכולל חמש הרשעות קודמות, בעבירות סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2021 ובגינה אף ריצה עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

15. לא נעלמה מעיני העובדה כי כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר, של למעלה משנתיים ממועד ביצוע העבירות.

16. שירות המבחן המליץ על חלופת ענישה שיקומית וחינוכית בדמות צו של"צ, אשר לפי שירות המבחן "יוכל לבצע בעבור אוכלוסיה נזקקת ובכך לתרום לחברה ולפצות על הנזק והפגיעה שהסב" (עוד הומלץ על הטלת ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה). על פי תסקיר שירות המבחן, חרף שימוש אינטנסיבי בסמים על ידי הנאשם משך שנים, בדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סמים, למעט שימוש בקנביס אותו צורך הנאשם ברישיון. עוד לימד התסקיר, כי במהלך השנים, החל משנת 2018 - גם במהלך ריצוי מאסר בתיק אחר - השתלב הנאשם בקבוצות טיפוליות שונות וכן לקח חלק בשיחות טיפוליות פרטניות, השתתף בסדנה בתחום השליטה בדחפים וכעסים ועוד. כל זאת, עד שנת 2024.

שירות המבחן התרשם כי בשנים האחרונות הנאשם "עורך מאמצים לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי ולהימנע מכל מפגש נוסף עם החוק". התסקיר סיכם את מצבו של הנאשם ביחס לגורמי הסיכון מול גורמי הסיכוי כי קיים "סיכון מסוים להישנות התנהגות דומה בעתיד" עם זאת, הבהיר שירות המבחן כי "כל עוד הנאשם ישמר דפוסים התנהגותיים מקדמים אותם אימץ בשנים האחרונות בשימוש בכלים אדפטיביים להתמודדות עם מצבים שונים, אותם רכש במסגרת הליכי הטיפול בהם שולב, הסיכון בעניינו להישנות עבירות יצטמצם".

הנה כי כן, נראה כי הנאשם אכן סיגל לעצמו כלים להתמודדות עם מצבים מורכבים והפיק את הלקחים הראויים, כפי שאף ציין בדברו האחרון בפני.

17. נוכח חלוף הזמן, והשינוי המסתמן באורח חייו של הנאשם מאז שוחרר ממאסרו האחרון, כפי שבא לידי ביטוי אף בהמלצת שירות המבחן, מצאתי לקבוע את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה אותו קבעתי.

18. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 45 ימים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות במסגרת מטה מ.ל.ח עיריית אילת. בהתאם לחוות הדעת אשר הוכנה על ידי הממונה על עבודות השירות. תחילת ריצוי עבודות השירות חלף זה מכבר ולפיכך יתייבב הנאשם לריצוי עונשו במועד 1.3.2026. הנאשם מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות והנחיות החוק, וכל חריגה מכללים אלו יש בה בכדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש במאסר כפועל.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם תוך שלוש שנים מהיום יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה.

ג. פיצוי למתלונן, ע"ת 3, בסך 1,500 ₪ הפיצוי ישולם ב 5 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ולא יאוחר מיום 12.3.2026 ויתר התשלומים בכל 12 לחודש שלאחריו. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת שתמסור המאשימה בתוך 30 ימים.

המאשימה תגיש למזכירות בית המשפט טופס פרטי ניזוק תוך 14 ימים.

ד. התחייבות להימנע מעבירה - הנאשם מתחייב כי ישלם סך של 3,000 ₪ וזאת אם בתוך שלוש שנים מהיום יעבור עבירת אלימות כלפי גוף או רכוש, לרבות איומים - **התחייבות הנאשם נרשמה בפני.**

גזר הדין יועבר לעיון שירות המבחן, ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ו, 08 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.

